

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namiznem favariku K. Mays

Obsedeli smo še pri pivu in se dogovorili o odhodu. Gostilniška soba se je po polnoči izpraznila in na dvorišče je legel mir. Tudi za nas je prišel čas, da ležemo k počitku.

Handžija mi je pripravil mehko ležišče na diwanu, tovariši pa so šli spat h konjem. Nismo jih smeli pustiti brez straže.

Zaklenil sem vrata in zaprl tudi oknice. Izlepa nihče ni mogel do mene. Zanesel sem na svoj dobri posluš in mirno zaspal.

Drugo jutro sem se zbudil šele, ko me je prišel Halef klicati.

Odprl sem okno, beli dan je že bil. Zaspal sem si.

Povabil sem krojača k zajutruku, plačali smo račun, toplotami, in se pripravili za odhod.

Handžija je nekem odšel, pa se kmalu vrnil. V slovo nas je počastil z navdušenim nagovorom in pridjal še tole:

"Effendi, kot prijateja se ločiva, čeprav si mi prinesel teške skrbi v hišo! Pa vse se je gladko izteklo in zato ti dam na pot še tole svariło.

Bil sem tam onstran pri Čurakovih. Sožalje sem moral izreči družini kot sosed. Vprašal sem za Čurakovim bratom, pa so mi rekli, da ga ni doma, da je nekam odjezdil. Toda na dvorišču je stal najboljši mesarjev konj, osedlan in obrzdan.

"Effendi, pazi! Bratov odhod velja tebi!"

"Morebiti pa odhaja po kupčiji."

"Nikdar ne misli tega! Ranjen je, ves obraz ima razrezan, tako mi je pravil bekčidi. S tako rano na licu ne bo hodil po kupčijah. In razen tega ima mrliča v hiši — Ne, krvna osveta ga žene z doma! Pazi!"

"Kak je bil konj?"

"Rjavec z dolgo, široko liso. Najboljši konj je v vsej okolici. Če namerava jezdit za teboj, se ne bo prej vrnil, da boš mrtev. Kajti po običajih krvne osvete bi bil brezčasten, če se ne maščuje."

"Pa lepa hvala za svariło! In z Bogom!"

"Z Bogom, effendi! In ne prestraši se, ko prijezdiš na ulico!"

"Čemu bi se naj prestrašil?"

"Boš že sam čul in videl zakaj!"

Odrinili smo, jezdil sem naprej.

Dvoriščna vrata so se odprla in ko je pomolil vranec glavo na ulico, je zunaj zagrmelo, kot da je strela udarila. In oglušujoč trušč je sledil tresku.

Kaj se je zgodilo —?

Poslovilni "tuš," lepo, častno odhodnico so nam zaigrali. Celokupna vojaška godba zbiganska in številna množica vlaščanov je stala na ulici.

Zurna je prva zatrobila in za njo so zagodli, zatrobili in zabobnali drugi. Grmelo, pisakalo, vreščalo, cvililo in ropotalo je, kot da se bliža sodni dan.

Končno se je zurnist le usmilil naših ušes, odločno zamahnil z zurno in molk je legel na zbrane množice.

Zurnist, kapelnik, pa me je nagovoril:

"Effendi, častil si nas sinoči in gostil, zato ti hočemo povrniti dobro z dobrim. Spremljali vas bomo pred vas, ako dovoliš. In upam, da nam proušnje ne odbiješ."

Pa nič niso čakali na odgovor. Obrnili so se, zavihтели pišakala, zamahnili z loki, udarili po bobnih in vsa četa s čast-

JOŽE GRDINA: PO ŠIROKEM SVETU

Tretja znamenitost v tej cerkvi je grob sv. Jeronima, ki je bil po rodu Dalmatincev, torej iz naših krajev. Njegov grob se nahaja v posebni kapeli, kjer počiva ta odlični učenik sv. Cerkev, katerega življenje je bilo dokaj burno, toda je po končnem spoznanju postal velik učenjak in tudi velik svetnik.

Mnogo se je učil in dosti prepoštoval, a končno se je ustavlil v prijaznem Betlehemu, rojstnem mestu Gospodovem, kjer je poleg votline Jezusovega rojstva molil in delal veliko pokoro za grehe mladih let. Tu je pisal življenje nekaterih svetih puščavnikov, ter zgodovino cerkvenih pisateljev in razne govore o veri in nravi. Njegovo najbolj odlično delo pa je preštava sv. Pisma iz hebrejskega v latinski jezik. Umrl je v Betlehemu dne 30. septembra leta 420. Od tam so prepeljali njegovo truplo v Rim ter ga položili k večnemu počitku v cerkvi Marije Snežnice, kjer so shranjeni tudi ostanke Gospodovih jasníc, poleg katerih je on tako sveto živel in umrl.

Se posebej pa je ta cerkev znamenita za nas Slovence. Ko je leta 868 papež Hadrian II. potrdil slovanski prevod bogoslužnih knjig, jih je blagoslovil tu v tej cerkvi in položil na oltar Marije Snežnice. Obenem je diakona Metoda posvetil v mašnika. Verjetno je, kakor pravijo, da je tu v tej cerkvi sv. Metod pel tudi svojo novo mašo v slovanskem jeziku. Potemtakem je bila ta cerkev mati slovanskega bogoslužja. Vsekakor pa je ta cerkev zgodovinska priča veljavnosti slovanskega jezika pri službi božji.

Dolgo časa smo se mudili v

tej tako znameniti in krasni cerkvi, ter si ogledali njene znamenitosti, ki jih je zelo dosti. Pri tem smo se pa spominjali teh naših ubogih Slovanov, ki razklani v veri tavajo po mlakužah komunizma, ki je zelo nevaren za vse, predvsem pa za Slovence. To prav nazorno kaže slovanska Rusija.

Od tam smo šli v cerkev sv. Pudencijane, kjer je bila nekaj palača uglednega rimljana Pudenta, ki je bil iz visoke senatorske roduvine. Ko smo prišli do te stare cerkve, so jo ravno popravljali in ni bilo mogoče, da bi si jo ogledali. Ondi počiva mučenica sv. Pudencijana, katere truplo so prenesli iz katakomb, ter shranili v cerkvi, ki je bila nekaj last njenega očeta Pudenta, ki ga tudi prišteva v svetnike. Ker ni bilo mogoče v to cerkev, smo šli v cerkev sv. Praksede, ki je rodna sestra sv. Pudencijane, ter istotako mučenica. Cerkev sv. Praksede je zelo lepa in tudi dokaj prostorna. V glavnem oltarju je velika slika svetnice, a dolgi pod oltarjem pa počiva mučenica sv. Prakseda. Znamenitost v tej cerkvi je kameniti steber, za katerega je bil privezan naš Gospod Jezus Kristus. Kleče smo počastili dragoceno svetinjo, ter gledali skozi steklo zelenkasto temni, kameniti stebrič, katerega je polila sv. Rešnica Kri Gospodova. Stebrič je visok okrog tri četrti metra in rajši manj ter je izklesan v obliki vaze in je na nekaterih krajih preccej razbit, vendar pa dokaj dobro ohranjen.

Ker se je ura pomikala že preko enajste ter se je bližal čas obeda, smo se odpravili vsak na svoje stanovanje. Dr.

okusne juhe, pečenke in raznih prikuh pa do južnega sadja, ki se ga je serviralo. Pri mizi so stregle redovnice, ki so strogo pazile, da je bilo vse v najlepšem redu in da je vsak dobil, kar si je pač želel.

Brez pretiravanja rečeno, je ta postrežba prekašala hotelsko. Računale so pa za vse to, sobo in hrano, 25 lir na dan, kar je naravnost malenkostno v primeri s hoteli. Seveda človek na koncu vsega tega prav rad poseže v žep ter še kaj primakne, ker to je vredno najmanj še enkrat toliko, kajti tu ne more biti o kakem dobičku ni govora, vsaj o priložnem dobičku ne. Te ženske, kot sem videl, delajo le za dobrobit bližnjega in so pri vsem tem trudu nenavadno mirne pa zadovoljne, nobena reč jih ne spravi v nevoljo. Ko jih človek opazuje, ne more dojeti, zakaj vendar današnji moderni svet tako zaničuje redovnice, redovništvo in duhovništvo sploh? Od vsepovsod jih izrivajo in preganjajo, ko vendar tako nesebično in požrtvovalno delajo za ljudski blagor.

V tem zavodu imajo vedno po nekaj izletnikov in romarjev na hrani, kar je zelo umestno, zlasti ko je včasih prav težko dobiti hotel, kot se je to godilo meni. In jaz sem bil prav hvaležen dr. Kurentu in pa srečnemu naključju, ali da se bolje izrazim: Bogu, ki mi je vse to naklonil, ne da bi jaz kaj računal na to. Kakor sem se zasukal mi je prav hodilo.

Pri mizi, kjer sem obedoval ali večerjal, so prisedli trije Belgijci, dve ženski pa en moški, po vidiku so bili mož in žena in najbrže kaka bližnja sorodnica. Govorili so med seboj belgijski, ki je bilo pa meni povsem nerazumljivo. V obnašanju jih pa ne morem pohvaliti. Ženski sta še nekam bili, ampak mož se mi je pa videl prava zaroba, ter je jedel enostavno pokrit. Kar se pa tiče obnašanja pa tudi nič kaj priporočljivo. Jaz ne vem, ali so vsi Belgijci take zarobe, ali je ta družba delala to izjemo. Sprva mi je večkrat ušel pogled na to družbo, končno sem se je pa privadil. Tudi žejni so bili precej in so pridno praznilli steklenico za steklenico. Sem mislil, da ga samo naš Slovenec rad žeha, pa ga Belgijec tudi. Sicer so imeli pa tam zelo fino vino, tako, da tudi jaz nisem bil pri zadnjih glede te božje kapljice.

(Dalje prihodnj.)

ONEVNE VESTI

Nemška vojaška letala na Čehoslovaško

Praga, 15. marca. Več nemških vojaških letal je na povratku iz Dunaja v Nemčijo letelo preko Čehoslovaške. Češka vlada je takoj protestirala proti temu, nakar je nemška vlada izjavila, da je prepovedala v bodoče svojim zrakoplovcem pluti preko Čehoslovaške. Obenem je nemška vlada obljubila, da bo vso zadevo preiskala. Včeraj je zopet eno nemško letalo pristalo na češki zemlji, toda zrakoplov je takoj zopet zgnil. V evropskih krogih so prepričani, da bo Češka mnogo bolj trd oreh za Hitlerja kot je pa bila Avstrija.

65,000 nemških vojakov poslanih v Avstrijo

Monakovo, Bavarska, 15. marca. Nemčija je bila prisiljena, da je poklicala pod orožje rezerviste, ker je bilo v Avstrijo poslanih 65.000 mož nemške armade. Ves sedmi armada zbor na Bavarskem je bil mobiliziran za vojno službo. 30.000 nemških vojakov ostane na Dunaju, ostale pa razdelijo po posameznih provincah. Nemčija ima za Avstrijo pripravljenih tudi 500 zrakoplovov.

Avstrijski poslanik v Washingtonu odpuščen

Washington, 15. marca. Avstrijski poslanik v Washingtonu Edgar Prochnik bo najbrž odslavljen in prevzame njegove posle nemški poslanik. Včeraj je dobil Prochnik povelje od zunanega ministerstva na Dunaju, ki pravi, da mora obvestiti vse avstrijske konzulate v Ameriki, da je bila Avstrija proglašena kot del Nemčije in da Avstrija kot republika ne obstoji več. Avstrijska poslanstva v Parizu, Londonu in v Pragi so bila že odpravljena.

V Gradcu so podrli spomenik Dolfussa

Graz, Nemčija, 15. marca. Kričeča družal v tem mestu je sinoči porušila spomenik, ki je bil postavljen v počast bivšemu avstrijskemu kanclerju Dolfussu, katerega so nemški fašisti v letu 1934 ubili. V navzočnosti policije in vojaštva je družal spomenik popolnoma razbila in kričala pri tem: "Heil Hitler!" V Gradcu pričakujejo te dni 6.000 nemških vojakov. Župan je brzojavno povabil Hitlerja, da obišče Gradec.

Sovjetsko časopisje ostro kritizira Hitlerja

Moskva, 15. marca. Uradni sovjetski časopis "Izvestia" danes ostro kritizira nemško vladu in Hitlerja, ker je slednji ugrabil Avstrijo in s tem ogrozil mir v Evropi. Obenem rusko časopisje indirektno namiguje, da je Rusija glasom pogodbe pripravljena pomagati Čehoslovaki, ako bi Hitler češko republiko nameraval napasti.

Spor med poljsko in litvinsko republiko

London, 15. marca. Iz Vilne, Poljska, prihaja poročilo, da se zbirajo ob poljski meji večje čete Litvincev in Poljakov. Zbiranje čet je posledica, ker so se na Poljskem vršile velike demonstracije proti Litvincem. Pričakuje se, da bo Poljska poslala Litvinski ultimati. Do demonstracij je prišlo, ker so litvinske obmejne straže pretekle četrtak ubile nekega poljskega vojaka. Predsednik litvinske republike je sklical izredno zasedanje kabineta. Litvinska republika šteje 2.550.000 prebivalcev, dočim jih ima Poljska nad 33.000.000.

Predsednik univerze

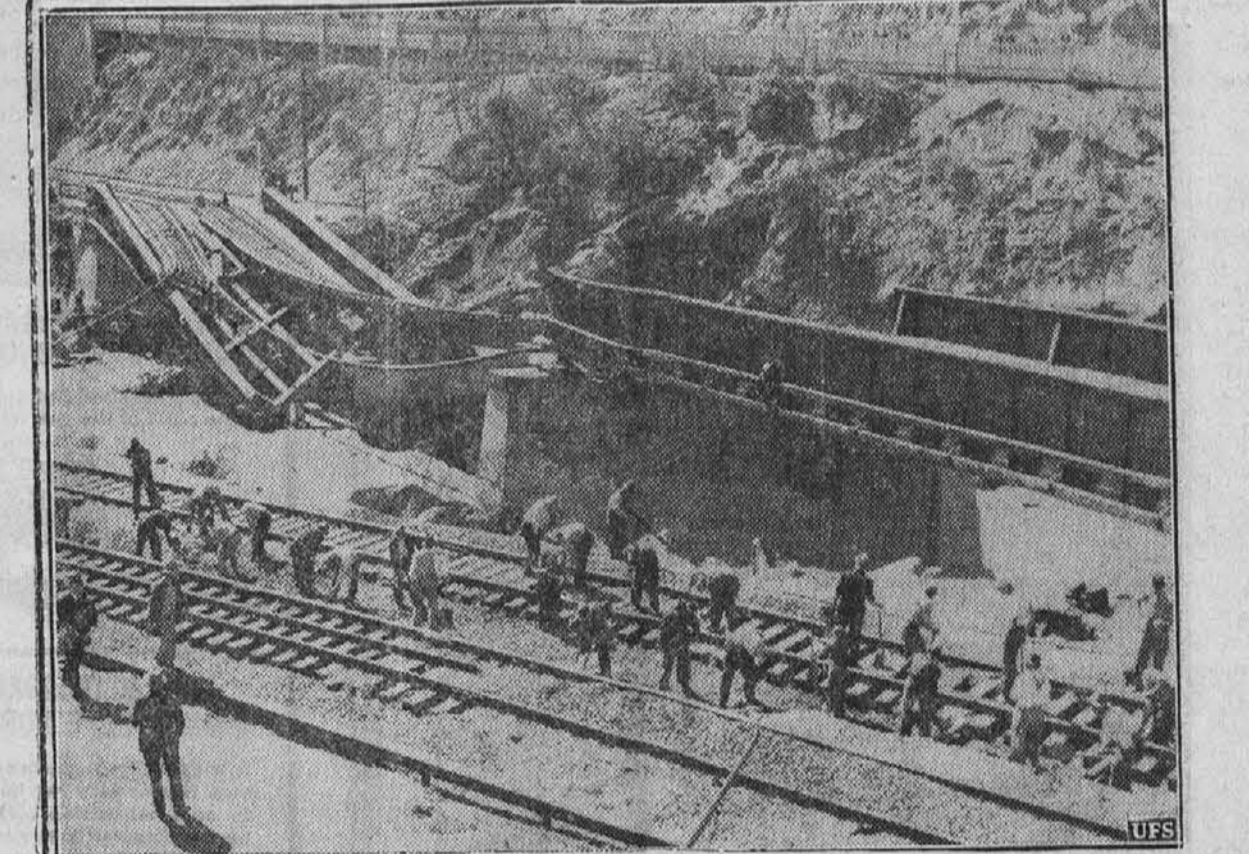
Dr. George Rightmire, ki je predsednik državne univerze že od leta 1926, je včeraj naprosil upravni odbor univerze, da ga oprosti nadaljnjega uradovanja, ker bi rad odšel v pokoj.

MALE OGLASI

Pekarija naprodaj
Vprašajte pred enajsto uro dopoldne na 7512 St. Clair Ave. (63)

BREZ OZIRA
kje stanujete ali delate, vam prekrbri dr. Zupnik vso zobozdravniško postrežbo, s katero boste popolnoma zadovoljni v vseh ozirih. Urad dr. Zupnika je na
6131 St. Clair Ave.
vhod iz 62. ceste.
(Mar. 16. 18.)

Vabljeni ste na fino JELENOVO VEČERJO
v soboto 19. marca
K ZALOKARJEVIM 911 Addison Rd.
Zlasti so vabljeni vsi Jožeti in Pepce, ker bo ravno njih god. Pa tudi vsi drugi pridite na okusno večerjo. Servirala se bo tudi razna izborna pišaja. Pridite, se boste dobro imeli.
(March 16-19)

Delavci popravljajo železniško progo ob reki Los Angeles, ki jo je zadnja poplava močno poškodovala. Poplava je napravila v Kaliforniji za \$60.000.000 škode.

Stric Sam ne drži križem rok glede obojevanja. Na sliki vidite ogromne topove, ki jih izdelujejo za ameriško bojno mornarico.

Zamenjana sinova

FRANCOSKI ROMAN

Preiskovalni sodnik se je srečal že večkrat z mladim odvetnikom v raznih sobanah justične palače. Spoznal ga je takoj. Slišal je o njem, da je talentiran, mnogo obljubjujoč mlad odvetnik, katerega ime je že sedaj slovelo. Prijazno se mu nasmehne in mu ponudi stol.

Stavljena so bila preliminarna vprašanja, ki so v navadi pri zaslišanju prič: ime, priimek, starost, poklic, vse je sodnijski pisar zapisoval v knjigo. Končno se obrne sodnik proti Noelu.

"Ali vam je mogoče znan, gospod Gerdy," začne sodnik, "vzrok, zakaj smo bili prisiljeni poklicati vas na sodnijsko?"

"Da, gospod, vzrok je umor stare sirotne vdove v La Jonchere."

"Tako je," odvrne Daburon. In ko se sodnik spomni na Pere Tabareta, ki mu je svetoval naj hiti s preiskavo, nadaljuje Daburon:

"Vzrok, da vas je pravica tako točno poklicala je, ker smo videli vaše ime večkrat omenjeno v listinah, katere smo našli v stanovanju vdove Lerouge."

"Saj se ne čudim," odvrne odvetnik. "Stara ženska, ki je bila moja strežnica v mladosti, me je vedno zanimala. Znano mi je, da je gospa Gerdy njej večkrat pisala."

"Tako je. Ali bi mi lahko podali kaj podrobnosti o njej?"

"Da, toda ne popolnoma natančno, gospod. O vdovi Lerouge mi ni dosti znanega. Vzeli so me od nje v rani mladosti. Ko sem odrasel sem malo mislil na njo, razven da sem ji od časa do časa pošiljal kako pomoč."

"In ali je niste nikdar obiskali?"

"Oh, da, da. Večkrat sem šel k njej, toda vselej sem se mudil le par trenutkov pri njej. Gospa Gerdy, ki jo je mnogokrat videla, in kateri je zaupala vse svoje zadeve, bi vam lahko dala mnogo bolj točno poročilo."

"Gospo Gerdy pričakujem vsak trenutek," odvrne sodnik, "ker smo tudi njo pozvali na sodnijsko."

"Da, spomnim se, da je dobila pozivnico, toda nemogoče ji bo priti na sodnijsko, ker je bolna."

"Nevarno?"

"Tako nevarno bolna, da ne verujem, da bi sploh mogla pričati. Napadla jo je bolezen, katerega po mnenju mojega prijatelja doktorja Herve, nikdar ne prizanesa. Je to neke vrste vnetje možganov, če se ne motim. Mogoče, da ji ohranijo življenje, toda razum se ji nikdar več ne bo vrnil. Ako ne umre, tedaj postane blazna."

Daburon je postal nemiren.

"Mnogo je to," mrmra sam za sebe. "In vi, dragi gospod, mislite, da nikakor ne bo mogoče dobiti kakega pojasnila od nje?"

"Vsak up je zaman. Zgubila je kompletno svoj razum. Ko sem jo danes zapustil, se mi nahajala v takim položaju, da se bojim, da ne bo prežive-la današnjega dneva."

"Kdaj pa jo je napadla ta huda bolezen?"

"Včeraj zvečer."

"Naglomano?"

"Da, gospod, vsaj tako se mi zdi, dasi bi skoro mislil, da je trpela že zadnje tri tedne. Včeraj pa, ko je vstala od večerje — zavžila je prav malo — je vzela v roke časopis, in po nesrečnem naključju so njene oči zazrle najprvo novico, ki je opisovala umor v La Jonchere. Tedaj je dvignila silen krik, padla na stol, potem pa na tla in ves čas zdi-hovala: 'Oh, nesrečni mož, nesrečni mož!'"

"Nesrečna ženska, mislite, gospod!"

"Ne, gospod. Govorila je o moškem. Krik nikakor ni bil namenjen moji ubogi bivši strežnici."

Po tem odgovoru, ki je bil tako silno važen, toda izgovorjen popolnoma neprisiljeno, dvigne Daburon pogled na pri-čo. Noel povesti glavo.

"In potem?" vpraša sodnik po trenutku molka, ko je hitro zapisal nekaj vrstic na papir.

"Te besede so bile zadnje, katere je izgovorila gospa Gerdy. S pomočjo služabnice smo jo nesli na postelj in poklicali zdravnika. Odtodaj ni več prišla k zavesti. Zdravnik —"

"Je že dobro," prekine Daburon. "Pustimo to zaenkrat. Ali mogoče poznate koga, gospod, ki bi imel vzrok sovražiti vdovo Lerouge?"

"Ne, gospod."

"Torej ni imela sovražnikov? Mogoče pa boste lahko povedali, če bi imel kdo korist od nepričakovane smrti te nesrečne ženske?"

Ko je preiskovalni sodnik stavil slednje vprašanje je ostro motril Noela, ki je ostal nepremično na mestu.

Zdajci se odvetnik zganje. Bi je videti kot zadet. Nemir se ga je polotil. Obotavljal se je, kot bi se pojavila notranja borba v njem.

Končno odvrne z glasom, ki se je zdel jako nemiren:

"Ne, nikogar ne poznam."

"Ali je to gola resnica?" zahteva sodnik, ki še ostreje motri Noela. "Vam nihče ni poznan, ki bi imel korist od tega zločina, absolutno nikogar ne poznate?"

"Meni je znana samo cna stvar," odvrne Noel, "in to je, da je vsa ta zadeva povzročila meni nepovračljivo škodo."

"Končno," si misli Daburon, "smo prišli do pisma, torej nisem izdal ubogelega Tabareta. Škoda bi bilo, če bi povzročil najmanjši notranji nemir temu dragocenemu možu."

"Pravite, da se vam je zgodila, gospod?" pravi sodnik glasno. "Upam, da mi stvar pojasnite."

Zadrega, ki se je že prej polotila Noela, je postala sedaj še večja. "Zavedam se, gospod," reče, "da sem dolžan pravici ne samo polno pač pa tudi čisto resnico. Toda okoliščine v tem slučaju so tako delikatne, da mož, ki čuti v sebi čast, raje molči. V resnici je skrajno te-

solutno bistveno za preiskavo."

"Skoro se mi zdi, da se ne morem obvladati," začne Noel, "torej oprostite mojemu ganutju. Ako prihite iz ust besede, ki bodo grenke, opravičite me, kajti prišle bodo neprosto-voljno iz ust. Do zadnjih par dni sem vedno mislil, da sem sad nepostavne ljubezni. Moja zgodba bo kratka. Jaz sem bil vedno pošteno častihlepen. Delal sem trdo, Oni, ki nima imena si ga mora ustvariti. Živel sem mirno življenje, skrito in resno, kot morajo to delati ljudje, ki začnejo prav spodaj, da se povzpnejo kvišku. Čboževal sem ono, o kateri sem mislil, da je moja mati, in prepričan sem bil, da me tudi ona ljubi. Madaž mojega rojstva je bil spremljan z nekako poniževalnostjo, katero sem pa zaničeval. Primerjal sem svoje usode z usodo mnogih drugih, in čutil sem, da imam mnogo prednosti. Nekega dne je naključje položilo v moje roke vsa pisma, katere

je pisal moj oče, grof de Commarin, gospej Gerdy tekonojnune ljubezni. Ko sem ta pisma prečital, mi je postalo jasno, da nisem jaz oni, o katerem sem vedno mislil, da sem, da gospa Gerdy ni bila moja mati!"

In ne da bi pustil Daburonu priliko, da odgovori, mu izpove vsa dejstva, katere je pred dvanajstimi urami pripovedoval Tabaretu.

Bila je ista zgodba, ista obilica točnih in zaključnih detajlov, toda glas je bil popolnoma spremenjen. Napram staremu detektivu je bil mladi odvetnik iskren, strasten, toda napram preiskovalnemu sodniku je znal zadržati svoj notranji nemir.

Govoril je nadalje in naprej. Povedal je, da ni mogel upati, da bi kaj podrobnejšega zvedel od gospe Gerdy ali od grofa samega, kajti sta imela

korist v tem, da sta resnico zakrivala. Zanašal pa se je na svojo staro služabnico, ki ga je ljubila, in ki je bila ob koncu svojega življenja gotovo pripravljena, da oprostí svojo vest te težke peze. In sedaj je mrtva; pisma so postala navadni drobcí papirja v njegovih rokah.

Pozneje je pripovedoval sodniku o svojem pogovoru z gospo Gerdy; povedal mu je še več kot pa staremu Tabaretu. Sprva je gospa Gerdy absolutno zanikala, da bi bila otroka zamenjana, toda silil je naprej in naprej v njo s vprašanji, in v trenutku obupa je priznala vse, a obenem izjavila, da bo svoje besede preklecala, ker je bila trdno odločena, da njen sin ostane na častnem mestu, kjer se nahaja sedaj kot vikomt de Commarin.

In od tega prizora je prihajal, po mnenju odvetnika, prvi napad bolezní, kateri bo morala končno podleží.

Pozneje je Noel opisal sodniku svoj pogovor z vikomtom de Commarin.

V njegovem pripovedovanju je bilo nekaj netočnosti, toda tako malenkostne, da bi jih bilo težko pripisati Noelu. Sicer pa ni bilo v tej netočnosti ničesar, kar bi bilo neugodno za Alberta.

Noel je pripovedoval, kako ugoden vtis je naredil nanj mladi vikomt.

Albert je sprejel Noellovo pripovedovanje z nekako upornostjo, to je res, toda ob istem času s plemenito odločnostjo, in kot junak je bil pripravljen se ukloniti neizprosni usodi.

(Dalje prihodnjíč.)

Resilni čolni so morali voziti iz neke šole v Los Angelesu šolarje, ki esled narasle vode niso mogli iz šole.

Zena ameriškega raketirja Caponija je bila nedavno pri svojem možu na obisku v ječi Alcatraz. Zgorej se vidi, da ni bila nič kaj zadovoljna, ko jo je slikal časnikarski poročevalec. Spodaj na sliki je pa s svojim svakom, Ralph Caponijem, ko se pelje iz San Francisca na Alcatraz, ki se nahaja na bližnjem otoku.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00

in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

Demonstracija v kuhí

V ČETRTEK 17. MARCA OB 8. ZVEČER

samo v naši st. clairski prodajalni, 6019 St. Clair Ave.

CAN YOU COOK VEGETABLES WITH NO DANGER OF BOIL-OVERS OR FOOD BOILING DRY?

THE UNIVERSAL SIMMER-SAVE BURNER

gives a controlled boiling heat at the click of the gas valve.

THE UNIVERSAL SIMMER-SAVE BURNER

is a specially engineered device. It is actually two burners in one, containing (1) two burner throats, (2) two separate valves. It gives an automatically controlled boiling heat, a true warning heat—a fast flame for rapid boiling, and an ideal frying flame.

You can with a MODERN UNIVERSAL GAS RANGE

The Universal with its Simmer-Save Burner presents to the Homemaker the greatest advancement in top burner cooking service since the advent of the gas range.

A statement so broad and all-embracing challenges believability. It is a statement, however, the truth of which is proven by the acid test of actual performance. In addition to saving gas, time and food values, Universal Simmer-Save eliminates "boil-overs" and "boiling dry."

Why no "boil-overs?" The reason—The Simmer-Save with its automatically controlled boiling heat maintains a continuous gentle boiling action—thereby eliminating "boil-overs" because it does away with violent, turbulent boiling action.

Why no "boiling dry?" The reason—The automatically controlled boiling heat of the Simmer-Save does not rapidly evaporate liquids—it takes over an hour to boil away one cup of water—thus there is no danger of foods "boiling dry."

Consider these facts—(1) These are but two of seventeen distinct advantages that Universal Simmer-Save Cookery offers; (2) Not only in top burner cooking, but in every division of cookery, Universal presents a type and degree of cooking service so superior as to establish an entirely new and advanced standard of performance. These facts merit your investigation.

A. GRDINA & SONS

Furniture and Undertaking

6019 St. Clair Ave. - 1053 E. 62nd St. - 15301 Waterloo Rd.

STORES OPEN EVERY EVENING EXCEPT WEDNESDAY

Members of Cleveland Retail Furniture Dealers Ass'n.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom.
6612 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 2978

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.
Sprejemamo osebne in društvene vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEnd. 5670